

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

PHILIPPE LÉGER

prednesené 17. februára 2005¹

1. V rokoch 1999 a 2000 Komisia Európskych spoločenských prijala ochranné opatrenia týkajúce sa dovozov cukru a kakaa pochádzajúcich zo zámorských krajín a území (ZKÚ). Komisia sa domnievala, že sporné dovozy narušia fungovanie spoločnej organizácie trhu v odvetví cukru.

4. Pokiaľ ide o žaloby podané Holandským kráľovstvom, Súdny dvor o nich prerušil konanie až do vyhlásenia rozsudkov Súdu prvého stupňa vo vyššie spomenutých veciach. Tieto žaloby sú preskúmané v návrhoch, ktoré v súčasnosti predkladám vo veciach Holandské kráľovstvo/Komisia (C-26/00, C-18/00 a C-452/00).

2. Tieto ochranné opatrenia boli predmetom viacerých žalôb podaných predovšetkým podnikom Rica Foods (Free Zone) NV (ďalej len „Rica Foods“) pred Súdom prvého stupňa a Holandským kráľovstvom pred Súdny dvorom.

I — Právny rámec

3. Žaloby podané zo strany Rica Foods Súdu prvého stupňa zamietol tromi rozsudkami, zo 17. januára 2002² a zo 14. novembra 2002³. Dva z týchto rozsudkov sú predmetom odvolania, ktoré bude preskúmané v týchto návrhoch.

5. Právna úprava, príslušná pre preskúmanie daných sporov, je tvorená právnymi predpismi týkajúcimi sa spoločnej organizácie trhu s cukrom (bod A), predpismi týkajúcimi sa režimu pridruženia ZKÚ k Spoločenstvu (bod B) a ochrannými opatreniami, ktoré sú napadnuté v predmetnej veci (bod C).

A — Spoločná organizácia trhu s cukrom

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Rozsudok Rica Foods/Komisia, T-47/00, Zb. s. II-113.

3 — Rozsudok Rica Foods a i./Komisia, T-94/00, T-110/00 a T-159/00, Zb. s. II-4677, ďalej len „rozsudok Rica Foods II“, a Rica Foods a Free Trade Foods/Komisia, T-332/00 a T-350/00, Zb. s. II-4755, ďalej len „rozsudok Rica Foods III“.

6. Nariadením (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnej organizácii

trhu s cukrom [*neoficiálny preklad*]⁴ Rada pristúpila ku kodifikácii nariadenia (EHS) č. 1785/81 z 30. júna 1981⁵, ktorým bola táto viackrát menená spoločná organizácia zriadená. Účelom tejto organizácie je regulovať trh Spoločenstva s cukrom s cieľom zvýšiť zamestnanosť a životnú úroveň výrobcov cukru v Spoločenstve.

7. Podpora výroby Spoločenstva vykonávaná prostredníctvom garantovaných cien sa obmedzuje na vnútroštátne výrobné kvóty (kvóty A a B) pridelované Radou, pri použití nariadenia č. 2038/1999, každému členskému štátu, ktorý ich následne rozdeľuje medzi svojich výrobcov. Cukor patriaci do kvóty B (nazývaný „cukor B“) podlieha v porovnaní s cukrom kvóty A (nazývaný „cukor A“) platbám pri vyššej výrobe. Cukor vyrobený nad rámec kvót A a B je nazývaný ako „cukor C“ a nemôže byť predávaný v rámci Európskeho spoločenstva, pokiaľ nie je zahrnutý do kvót A a B v nasledujúcej obchodnej sezóne.

8. S výnimkou cukru C vývozy cukru mimo Spoločenstva požívajú v zmysle článku 18 nariadenia č. 2038/1999 výhodu vývozných náhrady kompenzujúcej rozdiel medzi cenou na trhu Spoločenstva a cenou na svetovom trhu.

9. Množstvo cukru, ktoré môže požívať výhodu vývozných náhrady, a celková ročná suma náhrad sú určované dohodami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (ďalej len „dohody WTO“), ktorých je Spoločenstvo účastníkom, v súlade s rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994⁶. Najneskôr od obchodnej sezóny 2000/2001 množstvo cukru vyvázaného s náhradou a celková suma náhrad mali byť obmedzené na 1 273 500 ton a 499,1 milióna eur, čo predstavuje zníženie o 20 %, respektíve o 36 %, v porovnaní s údajmi týkajúcimi sa obchodnej sezóny 1994/1995.

B — *Režim pridruženia ZKÚ k Spoločenstvu*

10. Podľa článku 3 ods. 1 písm. s) ES činnosti Spoločenstva zahŕňajú pridruženie zámorských krajín a území (ZKÚ) na účel vzrastu obchodu a spoločnej podpory hospodárskeho a sociálneho rozvoja.

11. Podľa článku 299 ods. 3 ES a prílohy II Zmluvy ES sú Aruba a Holandské Antily súčasťou ZKÚ.

4 — Ú. v. ES L 252, s. 1.

5 — Nariadenie Rady o spoločnej organizácii trhu s cukrom [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 177, s. 4).

6 — Rozhodnutie Rady týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosť v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).

12. V súlade s článkom 182 ES cieľom pridruženia je podporovať hospodársky a sociálny rozvoj ZKÚ a nadviazať úzke hospodárske vzťahy medzi nimi a Spoločenstvom ako celkom. Článok 183 ods. 1 ES upresňuje, že členské štáty uplatňujú pri obchodných stykoch so ZKÚ rovnaké zaobchádzanie, na akom sa v zmysle tejto Zmluvy vzájomne dohodli.

15. V zmysle článku 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ tovary pochádzajúce zo ZKÚ môžu byť dovážané do Spoločenstva s oslobodením od dovozného cla. Článok 102 toho istého rozhodnutia dodáva, že „[bez ohľadu na článok] 108b, Spoločenstvo neuplatňuje na dovozy tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ množstevné obmedzenia, ani opatrenia s rovnakým účinkom“ [*neoficiálny preklad*].

13. Rada na základe článku 187 ES prijala viacero rozhodnutí týkajúcich sa spôsobu a postupu pridruženia ZKÚ k Spoločenstvu. V predmetnej veci je príslušné rozhodnutie Rady 91/482/EHS z 25. júla 1991⁷, ktoré je podľa svojho článku 240 ods. 1 uplatniteľné počas obdobia desiatich rokov, počnúc 1. marcom 1990.

16. Článok 108 ods. 1 prvá zarážka uvedeného rozhodnutia odkazuje, pre definovanie pojmu „tovary pôvodu“, na prílohu II tohto rozhodnutia (ďalej len „príloha II“). V zmysle článku 1 tejto prílohy je tovar považovaný za pochádzajúci zo ZKÚ, Spoločenstva alebo štátov Afriky, Karibiku a Tichomoria (ďalej len „štáty AKT“), pokiaľ tam bol úplne získaný alebo dostatočne spracovaný.

14. Viaceré ustanovenia tohto rozhodnutia boli zmenené rozhodnutím Rady 97/803/ES z 24. novembra 1997 o priebežnej revízii rozhodnutia 91/482 [*neoficiálny preklad*]⁸. Okrem toho 25. februára 2000 Rada predĺžila účinnosť tohto rozhodnutia až do 28. februára 2001.⁹

17. Článok 3 ods. 3 prílohy II zostavuje zoznam úprav alebo spracovateľských operácií považovaných za nedostatočné pre priznanie tovaru povahy pôvodu konkrétne zo ZKÚ.

18. Článok 6 ods. 2 tejto prílohy však stanovuje: „Pokiaľ sú tovary úplne získané v Spoločenstve alebo v štátoch AKT, pred-

7 — Rozhodnutie Rady týkajúce sa pridruženia zámorských krajín a území k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 263, s. 1).

8 — Ú. v. ES L 329, s. 50 (ďalej len, spolu s rozhodnutím 91/482, „rozhodnutie ZKÚ“).

9 — Pozri rozhodnutie Rady 2000/169/ES z 25. februára 2000 predlžujúce účinnosť rozhodnutia 91/482 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 55, s. 67).

metom úprav alebo spracovateľských operácií v ZKÚ, sú považované za úplne získané v ZKÚ“ [neoficiálny preklad].

19. Podľa článku 6 ods. 4 uvedenej prílohy sú pravidlá kumulácie pôvodu ES/ZKÚ a AKT/ZKÚ uplatniteľné na „všetky úpravy alebo spracovateľské operácie vykonané v ZKÚ, vrátane operácií vymenovaných v článku 3 ods. 3“ [neoficiálny preklad].

20. Rozhodnutie 97/803 však obmedzilo uplatnenie týchto pravidiel kumulácie zavedením do rozhodnutia 91/482 článku 108b. Odsek 1 tohto ustanovenia stanovuje, že „kumulácia pôvodu AKT/ZKÚ, uvádzaná v článku 6 prílohy II, je možná pre ročné množstvo 3 000 ton cukru“ [neoficiálny preklad]. Naopak rozhodnutie 97/803 neobmedzilo uplatnenie pravidla kumulácie pôvodu ES/ZKÚ.

C — Sporné ochranné opatrenia

21. Článok 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ splnomocňuje Komisiu na prijatie „potrebných ochranných opatrení“ [neoficiálny pre-

klad] v dvoch prípadoch. Prvý je ten, v ktorom „uplatnenie [rozhodnutia ZKÚ] bude mať za následok závažné poruchy v odvetví hospodárskej činnosti Spoločenstva alebo niektorého či viacerých členských štátov, alebo bude ohrozovať ich vonkajšiu finančnú stabilitu“ [neoficiálny preklad]. Druhý prípad je ten, v ktorom „sa náhle objavia ťažkosti, z ktorých bude hroziť zhoršenie v odvetví činnosti Spoločenstva alebo niektorého z jeho regiónov“ [neoficiálny preklad].

22. V zmysle článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ však Komisia musí v oboch prípadoch vybrať „opatrenia, ktoré spôsobia minimum porúch vo fungovaní pridruženia a Spoločenstva“ [neoficiálny preklad]. Okrem toho „tieto opatrenia nesmú mať dosah presahujúci dosah, ktorý je nevyhnutne nutný pre nápravu ťažkostí, ktoré sa prejavili“ [neoficiálny preklad].

23. Dňa 15. novembra 1999 Komisia prijala na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ nariadenie (ES) č. 2423/1999, ktoré zavádza ochranné opatrenia pre cukor s kódom KN 1701 a pre zmesi cukru a kakaa s kódmi KN 1806 10 30 a 1806 10 90 pochádzajúce zo ZKÚ [neoficiálny preklad]¹⁰. Týmto nariadením uplatniteľným až do 29. februára 2000 Komisia podriadila

10 — Ú. v. ES L 294, s. 11.

dovozy cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ režimu minimálnych cien a podriadila dovozy zmesí cukru a kakaa (ďalej len „zmesí“) pochádzajúce zo ZKÚ konaniu o dohlade Spoločenstva stanovenému článkom 308d nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93¹¹ zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1427/97 z 23. júla 1997¹².

1997, menovite v stave kumulovaného pôvodu ES/ZKÚ. Tieto dovozy stúpili z 0 ton roku 1996 na viac ako 48 000 ton roku 1999...

...

24. Dňa 29. februára 2000 Komisia prijala rovnako na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ nariadenie (ES) č. 465/2000, ktoré zavádza ochranné opatrenia na dovozy tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ z odvetvia cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ [*neoficiálny preklad*]¹³.

4. Na trhu Spoločenstva s cukrom vznikli v posledných rokoch ťažkosti. Tento trh je prebytkovým trhom. Spotreba cukru je nemenná, na úrovni okolo 12,7 milióna ton. Výroba sa nachádza medzi 16,7 a 17,8 milióna ton. Teda všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, ktorý nemôže byť odpredaný na tomto trhu; náhrady za tento cukor — v medziach určitých kvót — sú platené na náklady rozpočtu Spoločenstva (k dnešnému dňu približne 520 eur za tonu). Predsa však, vývozy s náhradami sú obmedzené v ich objeme dohodou o poľnohospodárstve, uzavretou v rámci Uruguajského kola, a sú zredukované z 1 555 600 ton za obchodnú sezónu 1995/1996 na 1 273 500 ton v obchodnej sezóne 2000/2001.

25. Preambula tohto textu uvádza:

- „1. Komisia konštatovala, že dovozy cukru (kód KN 1701) a zmesí... s kódmi KN 1806 10 30 a 1806 10 90, pôvodom [zo ZKÚ] veľmi prudko stúpajú od roku

5. Tieto ťažkosti môžu spôsobiť značnú destabilizáciu SOT (spoločnej organizá-

11 — Nariadenie Komisie z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

12 — Ú. v. ES L 196, s. 31; Mim. vyd. 02/008, s. 316. V súlade s konaním stanoveným článkom 308d tohto nariadenia, „oznamujú členské štáty Komisii raz mesačne, alebo... častejšie, údaje o množstvách tovaru využívajúceho výhody zvýhodneného sadzobného zaobchádzania, ktorý bol prepustený do colného režimu voľný obeh počas predchádzajúcich mesiacov“.

13 — Ú. v. ES L 56, s. 39.

cie trhu) s cukrom. Pre obchodnú sezónu 2000/2001, ktorá začína 1. júla 2000, je na základe aktuálne dostupných najopatrnejších odhadov predpokladaná redukcia kvóty výrobcov Spoločenstva približne o 500 000 ton... Každý dodatočný dovoz cukru a tovarov s vysokou koncentráciou cukru pôvodom zo ZKÚ si vyžiada podstatnejšiu redukciu kvót výrobcov Spoločenstva, a teda výraznejšiu stratu záruky ich príjmov.“ [neoficiálny preklad]

cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ [neoficiálny preklad]¹⁴.

29. Preambula tohto predpisu uvádza:

26. Komisia sa teda rozhodla obmedziť kumuláciu pôvodu ES/ZKÚ uvedenú v článku 6 prílohy II rozhodnutia ZKÚ na množstvo 3 340 ton cukru pre cukor a zmesi.

„1. Komisia konštatovala, že dovozy cukru (kód KN 1701) a zmesi..., s kódom KN 1806 10 30 a 1806 10 90 pôvodom [zo ZKÚ] veľmi prudko stúpali od roku 1997 až do roku 1999... Tieto dovozy stúpili z 0 ton roku 1996 na viac ako 53 000 ton roku 1999...

...

27. Nariadenie č. 465/2000 bolo v súlade so svojim článkom 3 uplatniteľné od 1. marca do 30. septembra 2000.

4. Na trhu Spoločenstva s cukrom vznikli v posledných rokoch ťažkosti. Tento trh je prebytkovým trhom. Spotreba cukru je nemenná, na úrovni 12,8 milióna ton za rok. Výroba v rámci kvóty je približne 14,3 milióna ton ročne. Teda všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, ktorý nemôže byť odpredaný na tomto trhu. Náhrady za tento cukor — v medziach určitých kvót — sú platené na náklady rozpočtu

28. Dňa 29. septembra 2000 Komisia prijala, stále na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ, nariadenie (ES) č. 2081/2000, ktoré predlžuje platnosť ochranných opatrení na dovozy tovarov pôvodom zo ZKÚ z odvetvia

14 — Ú. v. ES L 264, s. 64.

Spoločenstva (k dnešnému dňu približne 520 eur za tonu). Predsa však, vývozy s náhradami sú obmedzené v ich objeme dohodou o poľnohospodárstve, uzavretou v rámci Uruguajského kola... a zredukované z 1 555 600 ton za obchodnú sezónu 1995/1996 na 1 273 500 ton v obchodnej sezóne 2000/2001.

30. Komisia teda obmedzila kumuláciu pôvodu ES/ZKÚ na 4 848 ton cukru pre tovary s colnými kódmi KN 1701, 1806 10 30 a 1806 10 90.

31. Nariadenie č. 2081/2000 bolo v súlade so svojím článkom 3 uplatniteľné od 1. októbra 2000 do 28. februára 2001.

5. Tieto ťažkosti môžu spôsobiť značnú destabilizáciu spoločnej organizácie trhu (SOT) s cukrom. Pre obchodnú sezónu 2000/2001 sa Komisia rozhodla redukovať kvóty výrobcov Spoločenstva o 500 000 ton... Každý dodatočný dovoz cukru a tovarov s vysokou koncentráciou cukru pôvodom zo ZKÚ si vyžiada podstatnejšiu redukciu kvót výrobcov Spoločenstva, a teda výraznejšiu stratu záruky ich príjmov.

II — Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnuté rozsudky

32. Žalobami podanými v priebehu roka 2000 na Súd prvého stupňa podali viaceré podniky spracovania cukru so sídlom v ZKÚ (Aruba a Holandské Antily) žalobný návrh.

6. Preto ťažkosti prinášajúce nebezpečenstvo poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva existujú. ...“ [*neoficiálny preklad*]

33. Každý z týchto podnikov žiadal predovšetkým zrušenie nariadení č. 465/2000 a č. 2081/2000 (ďalej len „sporné nariadenia“) a zaviazanie Spoločenstva na náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu prijatia týchto opatrení.

34. Spomenutými rozsudkami Rica Foods II a Rica Foods III¹⁵ Súd prvého stupňa zamietol tieto žaloby a zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

IV — O odvolaniach

38. Hoci sú odvolania pomerne nejasné, je možné sa domnievať, že Rica Foods uvádza šesť dôvodov na podporu svojich návrhov:

III — Konanie pred Súdnym dvorom a odvolacie návrhy

35. Podaniami doručenými do kancelárie Súdneho dvora 29. januára 2003 (vo veci C-40/03 P a C-41/03 P) Rica Foods podala odvolanie proti týmto rozsudkom.

— porušenie článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ,

— mylné posúdenie účinkov sporných dovozov,

36. Rica Foods žiada zrušiť napadnuté rozsudky a zaviazat Komisiu na náhradu trov konania. Okrem toho žiada, aby Súdny dvor preskúmal dané spory a vyhovel návrhom na zrušenie a na náhradu škody, predloženým v prvostupňovom konaní.

— nesprávne posúdenie sporných nariadení,

37. V dvoch predmetných sporoch, Komisia ako žalovaná a Španielske kráľovstvo ako vedľajší účastník v prvostupňovom konaní, žiadajú zamietnutie odvolania a zaviazanie odvolateľa na náhradu trov konania. Francúzska republika, tiež vedľajší účastník v prvostupňovom konaní, uvádza tie isté návrhy, ktoré boli predložené vo veci C-41/03 P.

— chyby vo výklade článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ,

— porušenie článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ a

15 — Označené aj ako „napadnuté rozsudky“.

- porušenie preferenčného štatútu voči ZKÚ.
moci prislúcha sudcovi Spoločenstva obmedziť sa na skúmanie, či jej výkon nie je poznačený zjavnou chybou alebo zneužitím právomoci, alebo či inštitúcie Spoločenstva zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy“.

39. Pred preskúmaním jednotlivých dôvodov treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozsudku Rica Foods II je takmer zhodné s odôvodnením rozsudku Rica Foods III, a že okrem toho odvolateľ uvádza tie isté výhrady proti obom rozsudkom. Z praktických dôvodov budem preto ďalej v návrhoch odkazovať na prvý rozsudok a na odvolanie zamerané proti nemu, bez toho, aby som zakaždým spomenul, že rozvinuté postrehy platia aj pre druhú vec.

42. Rica Foods tvrdí, že Súd prvého stupňa, priznajúc túto právomoc Komisii, porušil článok 109 rozhodnutia ZKÚ. Domnieva sa totiž, že toto ustanovenie zavádza výnimku zo zásady zákazu vyberania cla z tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ, stanovenej článkom 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ, a že ako každá výnimka mala byť vykladaná reštriktívne. Podľa jeho mienky preto Súd prvého stupňa nemohol Komisii v tejto oblasti priznať širokú mieru voľnej úvahy.

A — O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ

40. Prvý odvolací dôvod smeruje proti bodu 86 rozsudku Rica Foods II.

41. V tomto bode Súd prvého stupňa vyhlásil, že „inštitúcie Spoločenstva disponujú širokou mierou voľnej úvahy pre uplatnenie článku 109 rozhodnutia ZKÚ“. Dodal tiež, že „pri existencii takejto právo-

43. Je potrebné zdôrazniť, že priznaním tejto právomoci Komisii sa Súd prvého stupňa obmedzil na uplatnenie stálej judikatúry Súdneho dvora. Tento posledne uvedený totiž vyhlásil, že inštitúcie Spoločenstva disponujú širokou mierou voľnej úvahy s cieľom uplatniť článok 101 rozhodnutia ZKÚ a že pri existencii tejto právomoci sa súdne orgány musia obmedziť na skúmanie rešpektovania procesných pravidiel a odôvodnenia, skutkovej presnosti skutočností uvádzaných pre vykonanie sporného výberu,

absencie zjavného nesprávneho posúdenia alebo absencie zneužitia právomocí.¹⁶

vať arbitráž medzi rozdielnymi záujmami a prijímať preto v rámci politických výberov voľby, ktoré spadajú do ich zodpovednosti.¹⁷ Voľná úvaha „politickej“ povahy teda zodpovedá politickým zodpovednostiam, ktoré inštitúcií priznáva ustanovenie Spoločenstva.¹⁸

44. Na rozdiel od tvrdenia Rica Foods priznanie takejto právomoci inštitúcií Spoločenstva nie je späté s derogačnou alebo nederogačnou povahou predmetného ustanovenia.

45. Domnievam sa totiž, že vo svetle ustálenej judikatúry je možné rozlíšiť dve kategórie „voľnej úvahy“. Prvá kategória je tvorená tým, čo by sa dalo definovať ako voľná úvaha „politickej“ povahy. Táto právomoc sa všeobecne priznáva inštitúciám vtedy, keď vystupujú v zmysle „politických“ autorít, a osobitne vtedy, keď vydávajú zákony daného odvetvia alebo keď určujú smerovania politiky Spoločenstva. V takom prípade je priznanie voľnej úvahy odôvodnené faktom, že inštitúcie musia vo všeobecnosti vykonať

46. Druhá kategória je tvorená tým, čo by sa mohlo definovať ako voľná úvaha „technickej“ povahy. Táto právomoc je inštitúciám všeobecne priznávaná vtedy, keď konajú v zmysle „správnych“ orgánov, a predovšetkým keď prijímajú osobitné rozhodnutia v oblasti hospodárskej súťaže alebo pomoci štátu, alebo keď stanovujú konkrétne opatrenia antidampingovej ochrany. V takom prípade je priznanie voľnej úvahy odôvodnené technickou, ekonomickou a súdnou zložitou situáciou, ktoré tieto musia skúmať, a posúdeniami, ktoré musia uskutočniť.¹⁹

16 — Pozri napríklad nedávny rozsudok z 8. mája 2003, Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia, C-328/99 a C-399/00, Zb. s. I-4035, bod 39. V presnom kontexte článku 109 rozhodnutia ZKÚ Súdny dvor všeobecne používa odlišnú formuláciu. Vyhlásuje, že „pri existencii takejto právomoci príslušia sudcovi Spoločenstva obmedziť sa na skúmanie, či jej výkon nie je poznačený zjavnou vadou alebo zneužitím právomoci, alebo či inštitúcie Spoločenstva zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy“ (pozri rozsudky z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-110/97 Zb. s. I-8763, bod 62, a C-301/97, Zb. s. I-8853, bod 74). Pozri tiež rozsudok z 11. februára 1999, Antillean Rice Mills a i./Komisia, C-390/95 P, Zb. s. I-769, bod 48. Táto formulácia sa mi však zdá byť menej presná ako formulácia uvedená v bode 43 týchto návrhov, pretože zabúda spomenúť preskúmanie niektorých javov, ako je skutková presnosť skutočností alebo rešpektovanie procesných pravidiel a odôvodnenia. Okrem toho nie je jasne rozlíšený prípad „zjavnej chyby“ a prípad, keď inštitúcia „zjavne prekročila hranice svojej voľnej úvahy“.

17 — Pozri napríklad rozsudky z 5. októbra 1998, Nemecko/Rada, C-280/93, Zb. s. I-4973, body 90 a 91; zo 17. októbra 1995, Fishermen's Organisations a i., C-44/94, Zb. s. I-3115, bod 37; z 19. novembra 1998, Spojené kráľovstvo/Rada, C-150/94, Zb. s. I-7235, bod 87; z 8. februára 2000, Emesa Sugar, C-17/98, Zb. s. I-675, bod 53, a Holandsko/Rada, C-110/97, už citovaný, bod 63, a C-301/97, už citovaný, body 64 až 68 a 75.

18 — Pozri v tomto zmysle tiež rozsudky z 21. februára 1990, Wuidart a i., C-267/88 až C-285/88, Zb. s. I-435, bod 14; z 26. júna 1990, Zardi, C-8/89, Zb. s. I-2515, bod 11, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. júna 1996, NMB France a i./Komisia, T-162/94, Zb. s. II-427, bod 70.

19 — Pozri napríklad rozsudok z 13. júla 1966, Consten a Grundig/Komisia, 56/64 a 58/64, Zb. s. 457, najmä s. 524, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júla 1998, 'Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, bod 32 a tam citovaná judikatúra.

47. Je zrejmé, že v obidvoch prípadoch vedie priznanie voľnej úvahy inštitúcii k obmedzeniu súdneho preskúmania. Ako už bolo uvedené²⁰, Súdny dvor vyhlásil, že pri existencii tejto právomoci sa súdne orgány musia obmedziť na overenie rešpektovania procesných pravidiel a odôvodnenia, skutkovej presnosti skutočností uvádzaných pre vykonanie sporného výberu, absencie zjavného nesprávneho posúdenia alebo absencie zneužitia právomoci.

48. Ako zdôraznil generálny advokát Poiares Maduro²¹, obmedzenie sa teda netýka rozsahu súdneho preskúmania, keďže vo všetkých prípadoch sa preskúmanie týka rôznych väd uvedených v článku 230 ES, konkrétne, nepríslušnosti, porušenia podstatných procesných predpisov, porušenia právneho pravidla a zneužitia právomocí. Obmedzenie sa týka skôr *intenzity* preskúmania v tom zmysle, že sudca sa obmedzuje na overenie absencie zrejmych porušení a zjavných chýb pri rešpektovaní uplatniteľného práva a pri posudzovaní relevantných skutočností.

49. Na základe toho sa domnievam, že intenzita súdneho preskúmania sa mení podľa toho, či ide o diskrečnú právomoc politickej povahy alebo o diskrečnú právomoc technickej povahy. Aj keď je v obidvoch prípadoch súdne preskúmanie jasne obme-

dzené na „zjavnú chybu“, nazdávam sa, vo svetle judikatúry, že toto preskúmanie je menej rozsiahle, pokiaľ predmetný akt vyplýva z výkonu voľnej úvahy inštitúcií, ktorá je politickej povahy.

50. Nech je to akokoľvek, tieto rozličné skutočnosti sú plne postačujúce pre konštatovanie neodôvodnenosti prvého odvolacieho dôvodu uvedeného zo strany Rica Foods. Z týchto údajov totiž vyplýva, že priznanie voľnej úvahy inštitúcii nie je nijakým spôsobom spojené s derogačnou alebo nederogačnou povahou predmetného ustanovenia. V danej veci táto voľná úvaha zodpovedá politickej zodpovednosti priznanej inštitúciám článkom 109 rozhodnutia ZKÚ.²² Okrem toho judikatúra ponúka početné príklady prípadov, v ktorých bola inštitúciám priznaná široká miera voľnej úvahy v rámci uplatňovania derogačných ustanovení, akými sú článok 87 ods. 3 ES²³, článok 81 ods. 3 ES pred nadobudnutím platnosti nariadenia (ES) č. 1/2003²⁴ alebo

20 — Bod 43 týchto návrhov.

21 — Návrhy vo veci Komisia/max.mobil, C-141/02 P, prebiehajúce konanie, body 77 a 78.

22 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Emesa Sugar, už citovaný, bod 53, a Holandsko/Rada, C-110/97, už citovaný, bod 63, a C-301/97 už citovaný, body 64 až 68 a 75.

23 — Pozri napríklad rozsudky z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 56; z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-303/88, Zb. s. I-1433, bod 34, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 24.

24 — Nariadenie Rady zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. EÚ L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205). Pozri napríklad rozsudky Consten a Grundig/Komisia, už citovaný, Zb. s. 524, a z 23. októbra 1974, Transocean Marine Paint/Komisia, 17/74, Zb. s. 1063, bod 16.

článok 108 ods. 3 Zmluvy ES pred nadobudnutím platnosti Maastrichtskej zmluvy.²⁵

54. Súd prvého stupňa zamietol tieto tvrdenia z týchto dôvodov:

51. Vo svetle týchto údajov preto navrhujem Súdnemu dvoru, aby prvý odvolací dôvod vyhlásil za nedôvodný.

B — O druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa mylného posúdenia účinkov sporných dovozov

52. Svojím druhým odvolacím dôvodom Rica Foods uvádza, že Súd prvého stupňa sa pri posúdení účinkov sporných dovozov dopustil viacerých chýb.

53. Na prvom mieste namieta proti viacerým tvrdeniam Komisie. Odvolateľ predovšetkým tvrdil, že dodatočné dovozy cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ nezvyšovali prebytok cukru na trhu Spoločenstva a nemali za následok dodatočné náklady pre rozpočet Spoločenstva.

„95 ... zo štatistík Štatistického úradu Európskych spoločenstiev (Eurostat) predložených Komisii vyplýva, že oku 1966 dovozy cukru pochádzajúceho zo ZKÚ predstavovali 2 251,1 ton a že neexistoval dovoz zmesí pochádzajúcich zo ZKÚ. [Je zrejmé], že 2 251,1 ton dovezeného cukru sa týkalo cukru s kumuláciou pôvodu AKT/ZKÚ, [a že] roku 1996 neexistovali dovozy cukru do Spoločenstva v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ...

96 Zo štatistík Eurostatu okrem toho vyplýva, že roku 1999 dovozy cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva predstavovali 35 791,8 ton, zatiaľ čo dovozy zmesí predstavovali 12 420 ton.

97 Komisia teda odôvodnene skonštatovala..., že dovozy cukru do Spoločenstva s kódom NC 1701 a zmesí cukru a kakaa s kódmi NC 1806 10 30 a 1806 10 90, pôvodom zo ZKÚ

²⁵ — Pozri rozsudok zo 4. apríla 1990, Grécko/Komisia, C-111/88, C-112/88 a C-20/89, Zb. s. I-1559, súhrnné uverejnenie, bod 1 abstraktu).

s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ, „stúpili z 0 ton roku 1996 na viac ako 48 000 roku 1999; [a že išlo] o „prudký nárast“...

Sugar, C-17/98 ([už citovaný] bod 56), Spoločenstvo je v zmysle dohôd WTO povinné dovážať určité množstvo cukru z tretích krajín.

98 Žalobcovia namietajú proti... tvrdeniam..., podľa ktorých dovozy cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva zapríčiňujú subvencovaný vývoz zodpovedajúceho množstva cukru Spoločenstva...

101 Preto ak produkcia cukru Spoločenstva nebude znížená, každý dodatočný dovoz cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ zvýši prebytok cukru na trhu Spoločenstva a spôsobí zvýšenie subvencovaných vývozov (pozri rozsudok Emesa Sugar, už citovaný v bode 100 vyššie, bod 56).

99 V tomto ohľade Súd prvého stupňa predovšetkým zdôrazňuje, že žalobcovia uznávajú, že trh Spoločenstva s cukrom je prebytkovým trhom. Produkcia Spoločenstva cukrov A a B, to znamená cukru, ktorý môže byť predávaný na trhu Spoločenstva a ktorý požíva výhodu vývoznej náhrady, už teraz prevyšuje spotrebu cukru Spoločenstva...

102 Súd prvého stupňa preto zdôrazňuje, že Komisia sa mohla dôvodne domnievať..., že „všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, ktoré nemôže byť odpredané na tomto trhu“.

...

100 Okrem toho, ako zdôraznil Súdny dvor v rozsudku z 8. februára 2000, Emesa

116 Nakoniec žalobcovia poznamenali, že... dovozy cukru zo ZKÚ nezaťažujú rozpočet Spoločenstva. Podľa nich totiž od

chvíle, keď tieto dovozy presunú na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, sú vývozné náhrady spojené s týmito vývozmi hrazené európskymi výrobcami cukru z cukrovej repy prostredníctvom systému samofinancovania, a teda v konečnom dôsledku európskymi spotrebiteľmi...

120 Aj keď sú vývozy cukru Spoločenstva z veľkej časti financované cukrovarníckym priemyslom Spoločenstva a teda spotrebiteľom, Súd prvého stupňa konštatuje, že dohody WTO obmedzujú vývozné subvencie nezávisle od toho, kto nakoniec znáša náklady týchto subvencií, a že každý dodatočný dovoz zhoršuje situáciu na už teraz prebytkovom trhu.

...

121 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenia uvedené zo strany Rica Foods je potrebné zamietnuť.“

118 Súd prvého stupňa pripomína, že ťažkosťami uvádzanými v napadnutom nariadení sú prudký nárast dovozov cukru alebo zmesí požívajúcich výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ, prebytková situácia na trhu Spoločenstva s cukrom spôsobujúca subvencované vývozy a povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO...

55. Druhý odvolací dôvod sa skladá z dvoch častí, ktoré je vhodné preskúmať postupne.²⁶

119 Vzhľadom na prebytkovú situáciu na trhu Spoločenstva cukor dovážaný zo ZKÚ nahradí cukor Spoločenstva, ktorý s cieľom zachovať rovnováhu spoločnej organizácie trhu bude musieť byť vyvezený.

56. V prvej časti Rica Foods uvádza rôzne tvrdenia zamerané na preukázanie, že na rozdiel od toho, čo vyhlásil Súd prvého stupňa v bodoch 99 až 102 napadnutého rozsudku, dovozy cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ nemajú za následok zvýšenie prebytku cukru na trhu Spoločenstva.²⁷

26 — Vo svojom odvolaní (body 31 až 35) Rica Foods uvádza tretiu výhradu, ktorá bude preskúmaná v rámci tretieho odvolacieho dôvodu (pozri body 63 až 70 týchto návrhov).

27 — Odvolanie podané Rica Foods, body 16 až 19 a 24 až 26.

57. V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry²⁸ Súdny dvor nie je príslušný pre zisťovanie skutočností a v zásade ani pre skúmanie dôkazov, ktoré Súd prvého stupňa uviedol na podporu týchto skutočností. Pokiaľ boli tieto dôkazy získané riadne a pokiaľ boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá, uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a posúdenia dôkazu, prislúcha Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu, ktorú je potrebné priznať predloženým dôkazom. Toto posúdenie teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu nesprávneho posúdenia týchto dôkazov, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora.

58. V danom prípade Súd prvého stupňa konštatoval, na základe dôkazov v spise, že keďže je produkcia cukru Spoločenstva už teraz prebytková, „každý dodatočný dovoz cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ zvýši prebytok cukru na trhu Spoločenstva a spôsobí zvýšenie subvencovaných vývozov“.²⁹

59. Preto je prvá časť odvolacieho dôvodu zjavne neprijateľná. Keďže odvolateľ nepreukázal, dokonca ani netvrdil, že Súd prvého

stupňa nesprávne posúdil skutočnosti a dôkazy, ktoré mu boli predložené, jeho posúdenie týkajúce sa zvýšenia prebytku cukru na trhu Spoločenstva predstavuje posúdenie skutočností, ktoré nemôže byť spochybnené v rámci predmetných odvolaní.

60. V druhej časti Rica Foods tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil chyby, keď v bodoch 118 až 120 napadnutého rozsudku vyhlásil, že dovozy cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ majú za následok dodatočné náklady pre rozpočet Spoločenstva. Zdôrazňuje, že náhrady za vývoz cukrov A a B sú v plnom rozsahu uhrádzané výrobcami prostredníctvom kvót odrážajúcich sa na spotrebiteľoch. V miere, v akej sporné dovozy presúvajú na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, nemajú tieto dovozy žiaden dopad na rozpočet Spoločenstva.

61. V tomto ohľade stačí skonštatovať, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nevyhlásil, že sporné dovozy majú za následok dodatočné náklady pre rozpočet Spoločenstva. Naopak zdôraznil, že s prihliadnutím na prebytkovú situáciu na trhu Spoločenstva a na obmedzovanie subvencovaných

28 — Pozri, ako nedávne príklady, rozsudok z 8. mája 2003, T. Port/Komisia, C-122/01 P, Zb. s. I-4261, bod 27, a uznesenie z 9. júla 2004, Fichtner/Komisia, C-116/03, neuverejnené v Zbierke, bod 33.

29 — Rozsudok Rica Foods II, bod 101.

vývozov, stanovené dohodami WTO, každý dodatočný dovoz cukru zhorší situáciu „nezávisle od toho, kto nakoniec znáša náklady týchto subvencií“ k vývozu.³⁰

62. Na základe toho musí byť druhý odvolací dôvod uvedený zo strany Rica Foods zamietnutý.

C — O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení sporných nariadení

63. Tretí odvolací dôvod sa týka bodov 107 a 108 rozsudku Rica Foods II. Súd prvého stupňa vyhlásil toto:

„107 Žalobcovia uvádzajú, že ani zvýšenie dovozov cukru a zmesí v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva, ani prebytok produkcie alebo povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO nepredstavujú ťažkosti v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ, ktoré môžu odôvodniť prijatie ochranného opatrenia.

108 Súd prvého stupňa na začiatok konštatuje, že Komisia nikdy netvrdila, že každá ňou určených ťažkostí by mohla sama osebe odôvodňovať prijatie ochranného opatrenia. Naopak, z napadnut[ých] nariaden[í] vyplýva, že ťažkosti uvedené Komisiou sú tesne prepojené. Podľa Komisie totiž prebytková situácia na trhu spôsobuje, že každá dodatočne dovezená tona vedie k zvýšeniu vývozných subvencií a toto zvýšenie by sa zasa mohlo dostať do rozporu s obmedzeniami stanovenými dohodami WTO.“

64. Rica Foods k tomu uvádza, že Súd prvého stupňa nesprávne posúdil sporné nariadenia. Na rozdiel od toho, čo vyhlásil, sa totiž Komisia v sporných nariadeniach vôbec nedomnievala, že „ťažkosti“ spomenuté v článku 109 rozhodnutia ZKÚ vyplývajú v danej veci z kombinácie troch vyššie určených faktorov, a síce z prebytkovej situácie na trhu Spoločenstva, zo zvýšenia sporných dovozov a z obmedzení stanovených dohodami WTO. Podľa Rica Foods preto Súd prvého stupňa nahradil vlastné odôvodnenie za odôvodnenie sporných nariadení.

65. Je potrebné pripomenúť, že výlučne Súd prvého stupňa je príslušný posúdiť hodnotu,

30 — Tamže, bod 120.

ktorú je potrebné priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené³¹, otázka nesprávneho posúdenia týchto dôkazov alebo napadnutého aktu môže byť predložená na preskúmanie Súdneho dvora v rámci odvolania.³² Dôvod založený na nesprávnom posúdení napadnutého aktu je zameraný na konštatovanie, že Súd prvého stupňa zmenil význam, obsah alebo dosah vytykaného aktu. Nesprávne posúdenie môže okrem toho vyplývať z pozmenenia obsahu aktu³³, ako aj z nezohľadnenia jeho podstatných aspektov³⁴ alebo jeho kontextu³⁵.

66. Keďže skúmaný odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení sporných nariadení, na rozdiel od toho, čo odporučila francúzska vláda³⁶, pri uplatnení judikatúry Súdneho dvora vyplýva ako prijateľný.

67. Domnievam sa však, že tento odvolací dôvod je zjavne nedôvodný.

68. Jednoduché prečítanie sporných nariadení totiž umožňuje uvedomiť si, že Komisia sa v predmetnej veci skutočne domnievala, že „ťažkosti“ spomenuté v článku 109 rozhodnutia ZKÚ vyplývajú z kombinácie troch faktorov.

69. Po skonštatovaní, že dovozy cukru a zmesí pochádzajúcich zo ZKÚ „veľmi prudko stúpili“ [*neoficiálny preklad*]³⁷ Komisia zdôraznila, že „v posledných rokoch vznikli ťažkosti“ [*neoficiálny preklad*].³⁸ Vysvetľuje, že „trh Spoločenstva s cukrom... je prebytkovým trhom [a že preto] všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*].³⁹ Okrem toho upresňuje, že „za tento cukor sú platené náhrady... [ale že] vývozy s náhradami sú [v súčasnosti] obmedzené v ich objeme dohodami [WTO]“ [*neoficiálny preklad*].⁴⁰ Komisia z toho vyvodzuje, že „každý dodatočný dovoz cukru a tovarov s vysokou koncentráciou cukru pôvodom zo ZKÚ si vyžiada podstatnejšiu redukciu kvót výrobcov Spoločenstva a teda výraznejšiu stratu záruky ich príjmov“ [*neoficiálny preklad*].⁴¹

31 — Pozri najmä rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, bod 66; zo 7. mája 1998, Somaco/Komisia, C-401/96 P, Zb. s. I-2587, bod 54, a zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 24.

32 — Rozsudok z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, bod 42; zo 16. septembra 1997, Blackspur DIY a i./Rada a Komisia, C-362/95 P, Zb. s. I-4775, bod 29; z 28. mája 1998, New Holland Ford/Komisia, C-8/95 P, Zb. s. I-3175, bod 26; Baustahlgewebe/Komisia, už citovaný, bod 24; z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, Zb. s. I-5251, body 45 až 47; ako aj uznesenia zo 6. októbra 1997, AUEFASS a AKT/Komisia, C-55/97 P, Zb. s. I-5383, bod 25; zo 16. októbra 1997, Dimitriadis/Dvor auditorov, C-140/96 P, Zb. s. I-5635, bod 35, a z 27. januára 2000, Proderec/Komisia, C-341/98 P, neuverejnené v Zbierke, bod 28.

33 — Pozri rozsudky z 27. januára 2000, DIR International Film a i./Komisia, C-164/98 P, Zb. s. I-447, body 47 a 48, a z 11. septembra 2003, Belgicko/Komisia, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 67.

34 — Pozri najmä uznesenie z 11. apríla 2001, Komisia/Trenker, C-459/00 P (R), Zb. s. I-2823, bod 71.

35 — Pozri najmä rozsudok z 3. apríla 2003, Parlament/Samper, C-277/01 P, Zb. s. I-3019, bod 40.

36 — Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania, bod 11 a našl.

37 — Sporné nariadenia, prvé odôvodnenie.

38 — Tamže, štvrté odôvodnenie.

39 — Tamže.

40 — Tamže.

41 — Sporné nariadenia, piate odôvodnenie.

70. Komisia sa preto skutočne domnievala, že ťažkosti spomenuté v článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ vyplývajú z kombinácie viacerých faktorov, a síce zo zvýšenia spor- ných dovozov, z prebytkovej situácie na trhu Spoločenstva a z obmedzenia vývozných náhrad, vyplývajúceho z dohôd WTO. Preto na rozdiel od tvrdenia Rica Foods, Súd prvého stupňa s ohľadom na tento bod správne posúdil sporné nariadenia.

D — O štvrtom odvolacom dôvode týkajúcom sa chýb vo výklade článku 109 ods. 1 roz- hodnutia ZKÚ

71. Svojím štvrtým odvolacím dôvodom Rica Foods vytýka Súdu prvého stupňa viacero chýb vo výklade článku 109 ods. 1 roz- hodnutia ZKÚ.

72. V prvom rade tvrdil, že skutočnosti vyvo- dené Komisiou nemôžu byť považované za „ťažkosti“ prinášajúce nebezpečenstvo „poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva“ [neoficiálny preklad] v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

73. Súd prvého stupňa zamietol tieto tvrde- nia. Predovšetkým, pokiaľ ide o existenciu „ťažkosti“ v zmysle článku 109 ods. 1 roz- hodnutia ZKÚ, vyhlásil toto:

„108... z napadnutých] nariadení] vyplýva, že ťažkosti uvedené Komisiou sú tesne prepojené. Podľa Komisie totiž prebyt- ková situácia na trhu spôsobuje, že každá dodatočne dovezená tona vedie k zvýšeniu vývozných subvencií, k zvýšeniu, ktoré by sa zasa mohlo dostať do rozporu s obmedzeniami sta- novenými dohodami WTO.

...

112 Pokiaľ ide o prebytok produkcie a o povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO, žalobcovia na jednej strane poznamenávajú, že prebytok produkcie existuje už tridsať rokov, a na strane druhej, že dohody WTO — ktoré stanovujú stropy vývozných subvencií cukru — boli uzavreté roku 1994. Nejde teda podľa nich o „ťažkosti“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

- 113 Súd prvého stupňa pripomína, že objem vývozov cukru, ktoré môžu byť subvencované, bol zredukovaný dohodami WTO, predovšetkým zoznamom CXL. Zatiaľ čo pre sezónu 1995/1996 objem vývozov, ktoré mohli byť subvencované, predstavoval 1 555 600 ton, pre sezónu 2000/2001 bol tento objem zredukovaný na 1 273 500 ton.
- rozhodnutia ZKÚ, o to viac, že už maximálna suma stanovená dohodami WTO mala za následok nevyhnutnosť podstatnej redukcie kvót produkcie Spoločenstva pre sezónu 2000/2001 ...“.
74. Ďalej pokiaľ ide o existenciu nebezpečenstva „poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva“, Súd prvého stupňa rozvinul túto úvahu:
- 114 Vzhľadom na prebytkovú situáciu na trhu Spoločenstva s cukrom každý dodatočný dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva... Zvýšenie dovozov cukru alebo zmesí v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ je teda spôsobilé vyvolať problémy s ohľadom na povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO.
- „123 Žalobcovia uvádzajú, že o poškodenie alebo o nebezpečenstvo poškodenia v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ by išlo v prípade pádu cien na trhu s cukrom, alebo v prípade radikálneho zhoršenia situácie v odvetví cukru, ktoré by sa prejavilo na stratách, prepúšťaní zamestnancov atď. No európsky cukrovarnícky priemysel podľa nich rozkvitá. Ceny cukru sa neznižujú.
- 115 Aj keď maximálna suma pre sezónu 2000/2001 bola známa už roku 1994 a aj keď prebytková situácia na trhu Spoločenstva existuje už desiatky rokov, napriek tomu sa mohla Komisia odvodnene domnievať, že prudký nárast dovozov cukru a zmesí v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ predstavuje, v kontexte prebytkového trhu Spoločenstva, „ťažkosť“ v zmysle článku 109 ods. 1
- 124 Súd prvého stupňa sa domnieva, že okolnosti, na ktoré žalobcovia odkazujú, preukazujú existenciu poškodenia alebo nebezpečenstva poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Aj situácia, v ktorej je nevyhnutné zníženie kvót produkcie výrobcov Spoločenstva, tiež

preukazuje poškodenie odvetvia činnosti Spoločenstva. Takéto zníženie totiž priamo zasahuje do príjmov výrobcov Spoločenstva.

druhej. Namietajú však proti množstvu 500 000 ton uvedenému v napadnutom nariadení.

125 Žalobcovia namietajú proti nevyhnutnosti redukovania kvót Spoločenstva pre produkciu cukru až o 500 000 ton z dôvodu dohôd WTO...

126 V tomto ohľade Súd prvého stupňa pripomína, že produkcia cukru Spoločenstva prevyšuje spotrebu cukru v Spoločenstve... Okrem toho, ako zdôraznil Súdny dvor v rozsudku Emesa Sugar, [už citovaný] (bod 56), Spoločenstvo je povinné „dovážať určité množstvo cukru z tretích krajín v dôsledku dohôd uzavretých v rámci [WTO]“. K tomu všetkému sa ešte pripájajú „dovozy cukru z cukrovej trstiny pôvodom zo štátov AKT, aby čelili špecifickému dopytu tohto tovaru“ (rozsudok Emesa Sugar, [už citovaný] bod 56).

127 Žalobcovia nepopierajú skutočnosť, že existuje súvislosť medzi rešpektovaním povinností vyplývajúcich z dohôd WTO na jednej strane a znížením kvót Spoločenstva pre produkciu, oznámeným v napadnutom nariadení, na strane

128 Z nariadenia (ES) Komisie č. 2073/2000 z 29. septembra 2000, o redukcii množstva zaručeného v rámci výrobných kvót a maximálnych predpokladaných potrieb zásobovania cukrovarov v rámci preferenčných dovozných režimov v odvetví cukru pre obchodnú sezónu 2000/2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 246, s. 38), vyplýva, že Komisia skutočne zredukovala kvóty produkcie pre sezónu 2000/2001 o 478 277 ton pre cukor A a B...

129 Žalobcovia okrem toho tvrdia, že úroveň dovozov cukru a zmesí v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva je zanedbateľná, ak sa porovná objem dovozov cukru pôvodom zo ZKÚ s produkciou cukru Spoločenstva a s množstvami cukru dovezeného z niektorých tretích krajín.

130 Rica Foods počíta, že dovozy cukru a zmesí s kumuláciou pôvodu AKT/ZKÚ a ES/ZKÚ predstavovali roku 1999 0,320 % (kód KN 1701) a 0,102 % (kód KN 1806) produkcie Spoločenstva.

Dovozy s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ oku 1999 podľa neho dosiahli 40 000 ton, to znamená, že menej ako jediný štát z AKT, ako Barbados (49 300 ton), môže ročne dovážať do Spoločenstva.

produkcie Spoločenstva oznámenej v napadnutom nariadení a že kapacita produkcie cukru v ZKÚ dosahovala úroveň medzi 100 000 až 150 000 ton za rok...

131 Toto tvrdenie musí byť zamietnuté. Súd prvého stupňa v tomto ohľade pripomína, že Komisia sa mohla odôvodnene domnievať, že prudký nárast dovozov cukru a zmesí v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ predstavuje, v špecifickom kontexte prebytkového trhu Spoločenstva s cukrom a povinností vyplývajúcich z dohôd WTO, „ťažkosť“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

133 Súdny dvor už vyhlásil, že redukcia produkcie Spoločenstva na účely vysporiadania sa s nárastom dovozov cukru pôvodom zo ZKÚ „[naruší] spoločnú organizáciu [trhov] s cukrom... a [bola by]... v rozpore s cieľmi spoločnej poľnohospodárskej politiky“ (rozsudok Emesa Sugar, [už citovaný] bod 56).

134 V tomto kontexte sa Komisia mohla [v] napadnut[ých] nariaden[iach] odôvodnene domnievať, že stúpajúce dovozy cukru pôvodom zo ZKÚ môžu spôsobiť silné narušenie fungovania spoločnej organizácie trhov s cukrom.“

132 Berúc do úvahy povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO, ktoré obmedzujú vývozné subvencie, je opodstatnené domnievať sa, že „každý dodatočný dovoz cukru a tovarov s vysokou koncentráciou cukru pôvodom zo ZKÚ si vyžiada podstatnejšiu redukciu kvót výrobcov Spoločenstva, a teda výraznejšiu stratu záruky ich príjmov“... Súd prvého stupňa v tomto ohľade zdôrazňuje, že dovozy cukru alebo zmesí s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ, predstavovali vo chvíli prijatia napadnutého nariadenia okolo 10 % redukcie kvót

75. V rozsudku Rica Foods III Súd prvého stupňa dodal:

„127 Žalobcovia tiež zdôrazňujú, že redukcia kvót produkcie cukrov A a B nemusí nevyhnutne viesť k strate príjmov poľ-

nohospodárov. Tí by sa totiž mohli rozhodnúť pestovať iné plodiny.

128 Súd prvého stupňa však konštatuje, že nezávisle od otázky, či by pestovanie iných plodín bolo rovnako výnosné, ako je pestovanie cukru, nevyhnutnosť podstatnej redukcie kvót produkcie cukrov A a B sama osebe poukazuje na existenciu poškodenia, alebo prinajmenšom na nebezpečenstvo poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.“

76. Na základe toho Súd prvého stupňa uzavrel, že Komisia sa nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nárast sporných dovozov predstavuje zdroj „ťažkostí“, ktoré by mohli „poškodiť odvetvie činnosti Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*] v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

77. Hoci sú odvolania v tomto bode značne nejasné, možno sa domnievať, že štvrtý odvolací dôvod je zložený zo štyroch častí, ktoré preskúmam postupne.

78. V prvej časti Rica Foods zdôrazňuje, že rozličné skutočnosti uvedené Komisiou — a síce nárast sporných dovozov, prebytok produkcie Spoločenstva a obmedzenie vývozných náhrad — boli nielen predvídateľné, ale do istej miery aj žiadané zákonodarcom Spoločenstva. Rica Foods ďalej zdôrazňuje, že podľa rozhodnutia ZKÚ totiž rozvoj dovozov produktov ZKÚ predstavuje hlavný cieľ obchodnej spolupráce založenej týmto rozhodnutím. Rovnako obmedzenie vývozných náhrad uvedené v zozname CXL vyplýva z voľby uskutočnenej zákonodarcom Spoločenstva.

79. Rica Foods dodáva, že tieto rozličné skutočnosti existovali už v čase prijatia rozhodnutia ZKÚ, a v každom prípade, v čase jeho revízie roku 1997. Prebytková situácia na trhu Spoločenstva s cukrom existuje totiž už od roku 1968. Preto Súd prvého stupňa nemohol tieto údaje považovať za „ťažkosti“, ktoré hrozia vznikom „poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*] v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

80. Podľa mojej mienky sa táto prvá časť zakladá na chybnom predpoklade. Z napadnutých rozsudkov totiž jasne vyplýva, že koncom roka 1997 neboli uskutočnené dovozy cukru a zmesi do Spoločenstva v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ.

V bode 10 rozsudku Rica Foods II Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetné dovozy „vzrástli z 0 ton roku 1996 na viac ako 48 000 ton roku 1999“. Preto je chybné tvrdiť, ako to robí odvolateľ, že „ťažkosti“ označené Komisiou existovali už v čase prijatia rozhodnutia ZKÚ roku 1991, alebo v čase jeho revízie roku 1997.

v bode 128 rozsudku Rica Foods III redukcia kvót produkcie, ktorá bola spôsobená spornými dovozmi, nijako neovplyvnila zníženie príjmov výrobcov Spoločenstva. Jediným následkom redukcie kvót je, že výrobcovia budú pestovať inú plodinu a spadať pod iný garantovaný poľnohospodársky režim.

81. Pokiaľ ide o predvídateľnú alebo o žiadúcu povahu niektorých týchto skutočností, predpokladajúc že je preukázaná⁴², sama osebe by nezabránila Komisii a následne Súdu prvého stupňa konštatovať, že tieto skutočnosti predstavujú zdroj „ťažkosti“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Ten istý fakt, že do rozhodnutia ZKÚ bola vložená klauzula o ochranných opatreniach, zatiaľ čo toto rozhodnutie má za cieľ podporiť rozvoj výmen so ZKÚ, totiž preukazuje, že tieto výmeny by mohli, napriek ich žiadanosti, v istom bode spôsobiť „ťažkosti“ alebo nebezpečenstvo „poškodenia“ odvetvia činnosti Spoločenstva.

83. Ani toto tvrdenie nemôže byť vzaté do úvahy. Odvolateľ totiž neuvádza žiaden dôkaz spôsobilý preukázať, že v prípade redukcie kvót produkcie by výrobcovia Spoločenstva mali skutočne možnosť prejsť na pestovanie iných plodín. Preto Komisia proti tomuto tvrdeniu výrazne namieta.⁴³

84. V každom prípade Rica Foods nepreukázal, a dokonca ani netvrdil, že sa Súd prvého stupňa dopustil právnej chyby, keď vyhlásil, že „nezávisle od otázky, či by pestovanie iných plodín bolo rovnako výnosné, ako je pestovanie cukru, nevyhnutnosť podstatnej redukcie kvót produkcie cukrov A a B sama osebe preukazuje existenciu poškodenia, alebo... nebezpečenstvo poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ“.⁴⁴

82. V druhej časti Rica Foods tvrdí, že v rozpore s vyhlásením Súdu prvého stupňa

42 — V návrhoch k už citovanému rozsudku Emesa Sugar generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer zdôraznil, že následky uplatnenia pravidla kumulácie pôvodu neboli vo chvíli prijatia rozhodnutia ZKÚ predvídateľné. Podľa jeho názoru totiž „fikcia obsiahnutá mechanizmom kumulácie pôvodu bola v tom čase prijatá Radou bez toho, aby si táto bola — ani pravdepodobne nemohla byť — úplne vedomá následkov, ktoré z neho môžu vyplývať“ (bod 58).

43 — Pozri odpovede na žaloby vo veciach C-40/03 P, bod 39 a C-41/03 P, bod 45.

44 — Rozsudok Rica Foods III, bod 128, kurzívou zvýraznil generálny advokát.

85. V tretej časti odvolacieho dôvodu Rica Foods pripomína, že objem sporných dovozov bol vzhľadom na produkciu Spoločenstva zanedbateľný. Roku 1999 totiž dovozy cukru s kumuláciou pôvodu AKT/ZKÚ a ES/ZKÚ predstavovali iba 0,320 % (kód KN 1701) a 0,102 % (kód KN 1806) produkcie Spoločenstva. Odvolateľ sa teda domnieva, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho pochybenia, keď vyhlásil, že tak nepatrné množstvá mohli byť zdrojom „ťažkosti“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

Spoločenstva predstavoval, pomerne, 2 251,1 ton a 10 372,2 ton.⁴⁶

87. V čase prijatia sporných nariadení roku 1999 však tie isté dovozy vzrástli na 51 969,5 ton.⁴⁷

88. Preto nie je jasné, z akého dôvodu by sa Súd prvého stupňa mal dopustiť právneho pochybenia. Vzhľadom na to, že Súdny dvor vo februári 2000 dospel k záveru, že dovozy rádovo 10 000 ton cukru predstavujú nebezpečenstvo narušenia spoločnej organizácie trhu s cukrom, bolo logické, že v novembri 2002 sa Súd prvého stupňa domnieval, že dovozy pätnásobne vyššie predstavujú zdroj „ťažkosti“, ako aj hrozbu „poškodenia“ pre túto spoločnú organizáciu trhu.

86. V tomto ohľade treba spomenúť, že v už citovanom rozsudku Emesa Sugar Súdny dvor vyhlásil, vzhľadom na schválenie príspevku 3 000 ton ročne pre dovozy cukru AKT/ZKÚ, že „každé dodatočné množstvo cukru, *hoci minimálne vo vzťahu k produkcii Spoločenstva*, ktoré by vstúpilo na trh Spoločenstva, by prinútilo inštitúcie Spoločenstva zvýšiť objem vývozných subvencií..., alebo znížiť kvóty výrobcov Spoločenstva, čo by narušilo spoločnú organizáciu trhu s cukrom... a bolo by v rozpore s cieľmi spoločnej poľnohospodárskej politiky“.⁴⁵ Je potrebné tiež spomenúť, že v rokoch 1996 a 1997, v čase schválenia vyššie uvedeného príspevku, objem dovozov cukru ZKÚ do

89. Nakoniec v poslednej časti odvolacieho dôvodu odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho pochybenia, keď v bodoch 112 až 115 rozsudku Rica Foods II vyhlásil, že dovozy cukru ZKÚ pre sezónu 1999/2000 majú vplyv na záväzky Spoločenstva vyplývajúce zo zoznamu CXL. Pokiaľ ide o spôsob uplatnenia stropov stanovených

46 — Štatistiky vypracované Eurostatom pre vývozy, zo ZKÚ do Spoločenstva, tovarov s kódmi KN 1806 10 30, 1806 10 90 a KN 1701 pre roky 1991 — 2000 (príloha I písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, Španielskeho kráľovstva, vo veci T-94/00).

47 — Tamže.

45 — Bod 56, kurzívou zvýraznil generálny advokát.

týmto zoznamom, Rica Foods sa domnieva, že Spoločenstvo disponovalo dostatočným priestorom pre absorbovanie nárastu dovozov cukru a zmesí s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ počas sezóny 1999/2000.

E — O piatom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ

92. Piaty odvolací dôvod je zameraný proti posúdeniu Súdu prvého stupňa týkajúcemu sa proporcionality sporných opatrení.

90. V tomto ohľade postačí zdôrazniť, že v bodoch 112 až 115 rozsudku Rica Foods II Súd prvého stupňa neskúmal otázku, či stropy stanovené dohodami WTO umožňujú absorbovať sporné dovozy pre sezónu 1999/2000. Naopak skúmal tvrdenie odvolateľa, podľa ktorého prebytok produkcie a povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO nepredstavujú zdroj „ťažkostí“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia WTO, keďže „prebytok produkcie existuje už tridsať rokov“ a „dohody WTO... boli uzavreté roku 1994“.⁴⁸

93. V prvom rade Súd prvého stupňa vyhlásil, že Komisia, obmedzujúc dovozy cukru a zmesí s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ na 3 340 ton nariadením č. 465/2000 a následne na 4 848 ton nariadením č. 2081/2000, neporušila zásadu proporcionality, uvedené v článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ.⁴⁹

94. V piatom odvolacom dôvode Rica Foods tvrdí, že toto posúdenie je v rozpore so zásadou proporcionality. Formuluje proti Súdu prvého stupňa dve výhrady.

91. Vzhľadom na tieto rozličné aspekty navrhujem Súdnemu dvoru, aby štvrtý odvolací dôvod zamietol v celom rozsahu.

95. Na prvom mieste tvrdí, že stropy určené Komisiou v sporných nariadeniach, čiže 3 340 ton a 4 848 ton, sú príliš nízke vzhľadom na množstvá cukru zo ZKÚ dovezené do Spoločenstva.

⁴⁸ — Bod 112. V skutočnosti otázka manévrovacieho priestoru priznaného dohodami WTO bola Súdom prvého stupňa preskúmaná v bodoch 135 až 139 rozsudku Rica Foods II. No aj keby sa dalo predpokladať, že odvolanie Rica Foods môže byť vykladané v tom zmysle, že je zamerané skôr proti týmto bodom ako proti bodom 112 až 115 rozsudku Rica Foods II, ktoré sú v odvolaní výslovne spomenuté, domnievam sa, že tvrdenie Rica Foods by bolo aj napriek tomu nedôvodné z dôvodov, ktoré som vysvetlil v návrhoch týkajúcich sa vecí Holandsko/Komisia, C-26/00, C-180/00 a C-452/00, už citovanej, body 76 až 79.

⁴⁹ — Pozri rozsudky Rica Foods II, body 157 až 197, a Rica Foods III, body 142 až 177.

96. Podľa môjho názoru je táto prvá výhrada zjavne neprijateľná.

zom alebo vývozom, k európskemu prebytku alebo akémukoľvek inému prvku európskej organizácie s cukrom,

97. Podľa ustálenej judikatúry⁵⁰ z článkov 225 ES, 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a z článku 112 ods. 1 písm. c) jeho rokovacieho poriadku vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu Súdu prvého stupňa musí presným spôsobom označiť vytýkané skutočnosti rozhodnutia, ktoré sa navrhuje zrušiť, ako aj navrhnuté právne argumenty uvedené pre podporu tohto návrhu.

— absolútne nedostačujúce pre ponúknutie cukrovarníckemu priemyslu ZKÚ primeranej perspektívy do budúcnosti⁵¹.

98. V predmetnej veci sa Rica Foods vo svojich odvolaniach obmedzuje na toto tvrdenie:

99. Odvolateľ teda presne neoznačil aspekty, na základe ktorých mal Súd prvého stupňa porušiť zásadu proporcionality stanovenú článkom 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ.

„... [Komisia] a Rada nevysvetlili... hodnoverným a zrozumiteľným spôsobom, aké záujmy a dôvody... existujú pre obmedzenie dovozov cukru ZKÚ na úroveň z roku 1997, to znamená na množstvo, ktoré je:

100. Po druhé Rica Foods tvrdí, že množstvá cukru ZKÚ dovezené do Spoločenstva boli tak nepatrné, že nemohli odôvodniť prijatie sporných kvót.⁵²

— absolútne zanedbateľné vo vzťahu k európskej produkcii, európskym dovo-

101. Toto tvrdenie sa však netýka proporcionality sporných nariadení. Vzťahuje sa k otázke, či mohli byť sporné dovozy považované za „ťažkosti“, ktoré odôvodňovali prijatie ochranného opatrenia na základe

50 — Pozri, ako nedávne príklady, rozsudok z 23. marca 2004, Médiateur européen/Lamberts, C-234/02 P, Zb. s. I-2803, bod 76, a uznesenie z 28. októbra 2001, Komisia/CMA CGM a I., C-236/03, neuverejnené v Zbierke, bod 43.

51 — Odvolania vo veci C-40/03 P, bod 66, a C-41/03 P, bod 72.

52 — Odvolania vo veci C-40/03 P, bod 68, a C-41/03 P, bod 74.

článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Toto tvrdenie bolo napokon ako také preskúmané v rámci štvrtého odvolacieho dôvodu, týkajúceho sa chýb vo výklade článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.⁵³

zásady inštitúcie nemôžu situovať tovary pochádzajúce zo ZKÚ do nevýhodnejšej pozície, ako je pozícia tovarov pochádzajúcich z krajín AKT alebo z iných tretích krajín...

102. Preto Súdnemu dvoru navrhujem, aby piaty odvolací dôvod zamietol.

199 Po prvé žalobcovia zdôrazňujú, že článok 213 dohody z Lomé absolútne vylučuje prijatie ochranných opatrení pre cukor. Prijatie napadnut[ých] nariaden[í] teda porušuje preferenčný štatút, ktorý požívajú krajiny ZKÚ voči krajinám AKT.

F — O šiestom odvolacom dôvode založenom na porušení preferenčného štatútu, ktorý používajú ZKÚ

103. Posledný odvolací dôvod je zameraný proti posúdeniu Súdu prvého stupňa, ktoré sa týka preferenčného štatútu tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ.

200 [Rica Foods] okrem toho porovnáva článok 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ s inými ochrannými opatreniami... Tento žalobca uzatvára, že od chvíle, keď tovary ZKÚ požívajú vyššiu úroveň preferencie, by sa Komisia mala vyhýbať stanoveniu ochranných opatrení na základe článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ voči dovozom pôvodom zo ZKÚ, pokiaľ nie sú splnené podmienky pre prijatie týchto opatrení s ohľadom na dovozy pochádzajúce z tretích, menej privilegovaných krajín.

104. Toto posúdenie je vyjadrené týmto spôsobom⁵⁴:

„198 Žalobcovia uvádzajú, že na základe článku 3 ods. 1 písm. s) ES a ustanovení štvrtej časti Zmluvy ES... inštitúcie Spoločenstva musia zohľadňovať zásadu hierarchie preferencií. Na základe tejto

201 Po druhé žalobcovia poznamenávajú, že na základe protokolu č. 8 dohody z Lomé Spoločenstvo schválilo krajinám AKT kvótu presahujúcu 1,7 milióna ton cukru, ktorú tieto krajiny môžu doviezť do Spoločenstva, celú alebo po častiach,

53 — Pozri body 85 až 88 týchto návrhov.

54 — Pozri rozsudok Rica Foods II.

bez dovozného cla a za garantovanú cenu. Komisia obmedzením dovozov cukru pôvodom zo ZKÚ v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ na 3 340 ton za sedem mesiacov porušila zásadu, podľa ktorej tovary pochádzajúce zo ZKÚ nemôžu byť situované do nevýhodnejšej pozície, ako je pozícia tovarov pochádzajúcich z krajín AKT alebo z iných tretích krajín.

202 Súd prvého stupňa pripomína, že sudca Spoločenstva sa v rámci svojho preskúmania musí obmedziť na preverenie, či sa Komisia, ktorá v predmetnej veci disponovala širokou mierou voľnej úvahy, dopustila pri prijímaní napadnut[ých] nariaden[í] zjavne nesprávneho posúdenia...

203 Aj keď tovary pochádzajúce zo ZKÚ požívajú na základe štvrtej časti Zmluvy preferenčný štatút, Súdny dvor a Súd prvého stupňa už vyhlásili, že článok 109 rozhodnutia ZKÚ, ktorý oprávňuje Komisiu na prijatie ochranných opatrení, sám osebe neporušuje žiadnu zásadu štvrtej časti Zmluvy... Nemožno preto z jednoduchého prijatia ochranného opatrenia na základe článku 109 vyvodiť porušenie preferenčného štatútu tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ.

204 Pokiaľ ide o štatút cukru v dohode z Lomé, Súd prvého stupňa konštatuje, že v protokole č. 8, ktorý tvorí prílohu k tejto dohode, sa Spoločenstvo zaväzuje voči krajinám z AKT nadobudnúť cukor za garantované ceny a dovážať určité množstvo cukru ročne (1,7 milióna ton). Tieto dovozy budú usku-točňované, v celku alebo po častiach, pri oslobodení od dovozného cla. Aby sa zabránilo tomu, že sa táto záruka stane neužívaným ustanovením, článok 213 dohody z Lomé stanovuje, že klauzula o ochrannom opatrení (článok 177 dohody z Lomé) sa neuplatňuje v rámci protokolu č. 8.

205 Na rozdiel od toho, na základe článku 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ, sú všetky tovary pochádzajúce zo ZKÚ, a teda v zásade aj cukor, uznané za tovary dovážané do Spoločenstva pri oslobodení od dovozných ciel. Cukor pochádzajúci zo ZKÚ teda jednoznačne požíva preferenčný štatút voči cukru AKT. Fakt, že Komisia prijala ochranné opatrenie — opatrenie, ktoré je dočasnej povahy — na tomto stave vecí nič nemení. Súd prvého stupňa v tomto ohľade tiež zdôrazňuje, že napadnuté nariadenie sa týka jedine cukru a zmesí dovezených v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ. Neurčuje však žiaden strop voči dovozom cukru pochádzajúceho zo ZKÚ podľa obvyklých pravidiel pôvodu, pokiaľ by takáto produkcia mala existovať.

206 Tvrdenie týkajúce sa preferenčného štatútu cukru pochádzajúceho zo ZKÚ voči cukru pochádzajúceho zo štátov AKT teda musí byť zamietnuté.

tovarov pochádzajúcich zo štátov AKT a krajín s doložkou najvyšších výhod, a dokonca dovozmi z určitých iných tretích krajín, na druhej strane.

207 Z tých istých dôvodov nemôžu žalobcovia uvádzať argumenty vychádzajúce z ochranných klauzúl obsiahnutých v dohodách, ktoré Spoločenstvo uzatvorilo s niektorými tretími krajinami.

106. Rovnako ako Komisia sa domnievam, že tento odvolací dôvod je zjavne neprijateľný.

...

107. Vo vyššie uvedených bodoch 198 až 210 rozsudku Rica Foods II totiž Súd prvého stupňa jasne vysvetlil dôvody, pre ktoré, podľa jeho mienky, sporné ochranné opatrenia nevedli k situovaniu štátov AKT a tretích krajín do výhodnejšej konkurenčnej pozície, ako je pozícia štátov ZKÚ.

210 Pri zohľadnení týchto úvah treba konštatovať, že napadnut[é] nariadeni[a] nevedl[i] k situovaniu štátov AKT a tretích krajín do zjavne výhodnejšej konkurenčnej pozície, ako je pozícia štátov ZKÚ.“

105. V poslednom odvolacom dôvode Rica Foods uvádza, že toto posúdenie neberie do úvahy preferenčný štatút tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ. Domnieva sa totiž, že Súd prvého stupňa nezohľadnil podstatný rozdiel v zaobchádzaní, zavedený ochrannými opatreniami, medzi dovozmi tovarov pochádzajúcimi zo ZKÚ na jednej strane a dovozmi

108. Vo svojom odvolaní Rica Foods neupresnil, z akého dôvodu by odôvodnenie Súdu prvého stupňa malo byť v tomto bode postihnuté právnou vadou. Odvolateľ sa obmedzuje na opakovanie, že „tovary zo ZKÚ požívajú privilegovanú pozíciu na základe ich ‚preferenčného‘ štatútu v Spoločenstve“ a že „prostredníctvom [sporných] ochranných opatrení žalovaná uplatnila... veľmi rozdielne zaobchádzanie voči dovozom zo štátov AKT a krajín s doložkou najvyšších výhod na jednej strane... a voči [tým] zo ZKÚ na strane druhej“.⁵⁵

⁵⁵ — Odvolania vo veciach C-40/03 P (bod 88) a C-41/03 P (bod 99).

109. Preto v súlade s judikatúrou citovanou v bode 97 týchto návrhov musí byť odvolací dôvod vyhlásený za zjavne neprijateľný.

V — Návrh

110. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah preto navrhujem, aby Súdny dvor zamietol odvolania a zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania s výnimkou tých trov konania, ktoré vznikli vedľajším účastníkom konania v súlade s článkami 69 a 118 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.